

Sevgili Okuyucular,

Mart ayında, Çanakkale Savaşları, Hocalı Katliamı ve Ermenilerin Karabağ ve Azerbaycan'ın Ermenistan'a komşu toprakların işgali, Irak'ta kanlı savaşlar, Türkiye'de kanlı terör saldırıları gibi hep kanlı hadiseleri andık veya yaşadık.

Bu hadiselere baktığımız zaman, bunların hepsinin sadece Türk Dünyası ile ilgili olduğunu teşhis edebiliriz.

Yirminci asrın başlarında kritik hammadde olarak değeri çok iyi anlaşılmış olan petrol, bütün Avrupa ülkelerinin (başta Almanlar) ve Amerika'nın tek hedefi haline geldi. Bunun en bol olduğu coğrafya da Türk coğrafyasıydı. Osmanlı devletinin petrol dolu topraklarına Trablusgarb Harbi, Balkan Harbi ve Cihan Harbi gibi peşpeşe açtıkları harplerle el koymak ve Osmanlı Devletini parçalamak istediler. Kuzey Afrika, Balkanlar ve Arabistan'ın petrol dolu toprakları tamamen elimizden çıktı. Emperyalistlerin bugün küresel dediğimiz şirketlerin tabi oldukları devletlerin eline geçti.

Kuzeyden de Azerbaycan ve Türkistan coğrafyasının sahip olduğu kritik kaynaklara 1917'de kurulan Sovyetler Birliği el koydu. Bütün kaynakları bugünkü Rusya Federasyonuna doğru akıtmaya başladılar ve koskoca Türkistan sadece ve sadece hammadde kaynağı haline getirildi. Azerbaycan'ın bütün petrolü ve diğer madenleri oraya aktı, Kazakistan'ın bütün petrolü, Türkmenistan'ın bütün gazı, Özbekistan'ın bütün altını ve pamuğu... hep oraya aktı. Bu akış görünüşte ihracat şeklindeydi. Ama fiyatlar konseyinin tesbit ettiği fiyatlarla yapılıyor, hammadde bire alınıyorsa mamul olarak yüze geri gönderiliyordu. Türkistan'da nihai mamul üretimi yoktu. Mesela 5 milyon ton pamuğun üretildiği Özbekistan'da bir tek iplik fabrikası, bir tek kumaş fabrikası yoktu... Bütün topraklarımız vahşice istismar edilip en gaddarane şekilde soyuldu.

Her iki tarafın o günkü Türk Osmanlı coğrafyasını kendi metodlarıyla sömürüleri kesiksiz sürdü.

Dünyada meydana gelen siyasi değişiklikler, bu durumun devamına pek el vermedi. Irak baş kaldırdı. Bugünkü duruma düştü. Dünyanın gözü önünde demokrasi adına demokrasiyle birlikte insanlar katlediliyor, yüzlerce yıl sarılması mümkün olmayan düşmanlıklar ve yaralar açılıyor... Kuzeydeki uyanış ise Sovyetlerin Kazakistan'da Jeltoksan ve Azerbaycan'da 20 Ocak Hadiselerinde denediği gibi silahla çözülmeyeceği anlaşılınca, hammadde akışını değiştirmemek şartıyla, parçalanmış Batı Türkistan Türk Cumhuriyetleri ve Azerbaycan bağımsızlığa kavuşuyor. Aradan 15 yıl geçmeden sadece Azerbaycan petrolünün bir kısmı yön değiştiriyor, ama Rusya ile Kazakistan ve Türkmenistan arasında 25 yıllık anlaşmalar imzalanarak , Afganistan'daki işgalin ileride doğuracağı akışın yön değiştirmesi geciktiriliyor.

Yirminci asrın başından itibaren gerçekleştirilmeye başlayan bu proje tabii ki sosyal ve kültürel programlarla da hem hazırlık ve hem süreklilik açısından destekleniyor. Batı içimizde ajan okulları açıyor, Türk kültürünün horlanmasını sağlıyor, içimizde aydınlardan mürekkep "Yeniçeri"ler yetiştiriyor ve bunları her vesileyle yüceltiyor. Türk olmayan tebamızla Türkler arasında dehşetli bir düşmanlık tohumları ekiyor, kin ve nefret dolu nesiller yetişmesine yardımcı oluyor ve böylece Azerbaycan'da, Arabistan'da ve Balkanlarda ve Anadolu'nun içinde milyonlarca Türkü bunlara kestiriyor ve kesenlerin arkasında hala yer almaya devam ediyor.

Kuzey ise Türkiye'nin etrafındaki Türkleri boşaltıyor, Azerbaycan'la aramıza Ermenistan'ı sokuyor, Türklerin bir araya gelmelerinin her şeye rağmen olabirliğini düşünerek Zengezur'u genişletiyor, Karabağ'ı işgal ettiriyor ve düşmanlığın gevşememesi için bunu katliamla yaptırıyor. Tıpkı Batının Balkanlarda ve Arap yarımadasında yaptığı

gibi, bugün Amerika'nın Irak'ta yaptığı gibi ve yarın Afganistan'da yapacağı gibi... Türkiye'de de PKK vasıtasıyla yaptıkları gibi...

Sovyetlerin aldığı sosyal ve kültürel tedbirler de incelenmeye değer: Türkçeyi 30 alfabe ile yazılan bir dil haline getirmek, Türkleri askeri, siyasi ve iktisadi idareden uzak tutacak şekilde Lenin'in yazılı emriyle sadece kültür ve sanat dallarında eğitime tabi tutmak, ana okullarından itibaren Rusçayı hakim kılmak, hudutlarını birbirleriyle daima ihtilaflı olacak şekilde çizmek ve başkentlerde Rus nüfusu çoğunluğa geçirecek şekilde nüfus yerleştirmek...

İşte Türkiye'ye, Azerbaycan'a, Ulu Türkistan'a ve dünkü Osmanlı coğrafyasına yaşadıkları hadiseler açısından bakarken bu bütünlük içinde bakılmalıdır.

Görülecektir ki her şey Türk Birliği ihtimalini ortadan kaldırmak, mümkün değilse geciktirmek içindir. Bu konuda Batı ile Rusya arasında her hangi bir fark yoktur. Genel olarak insani açıdan Türklere nasıl baktıklarını anlamak için de şu günlerde Tibet dolayısıyla ayağa kalkan Batının, Doğu Türkistan işgal edilirken ve insanlar her ezaya cezaya çarptırılırken tüyelerinin biri bile kıpırdamamış ve kıpırdamamakta oluşuna bakmak yeter. Bu çifte standart değil insanlık adına insanlık dışı bir tutum ve davranıştır.

Dünya Türkleri buna göre politikalarını gözden geçirmelidirler. Aksi halde soygun devam edecek ve buna eklenmiş olan horlanmanın da dozu artacaktır...

*Tanrı Türk'ü Korusun.
Prof. Dr. Turan Yazgan*